

hatvanas, hetvenes évek levegőjét érezzük meg, ennek a világnak egy szabad szelete volt ez a műfaj, mivel intimitásánál fogva talán nem ért el hozzá a cenzorok figyelme. Az alkotók, köztük Fery Antal is saját gyönyörűségekre, szabadon önthették formába gondolataikat. E szabadság öröme is átsugárzik a lapokon.

Köszönjük Arató Antalnak, és nem utolsósorban Kórusz Józsefnek, hogy megismerhettük e kissé elfeledett műfaj jeles képviselőjét, Fery Antalt.

Köpöczi Rózsa

PAP PIROSKA CSONGRÁDI KIÁLLÍTÁSA

Augusztusban nyílt meg Csongrádon a város szülöttének, de a Szegeden élő és alkotó festő-, és grafikusművész Pap Piroskának a reprezentatív kiállítása, amelyen ötven olajfestményét és harminckét akvarelljét láthatta a közönség. A megnyitóra a KBK szegedi csoportjának tagjai is szép számmal megjelentek, amelynek a művésznő is régi, aktív résztvevője. A rangos, nagy létszámú közönség előtt a szegedi *Dr. Apró Ferenc* helytörténész és művészeti író méltatta a kiállított alkotásokat és alkotójukat. Ebből idézünk az alábbiakban részleteket.

BENTRŐL SUGÁRZÓ ÖRÖM

Pap Piroška csongrádi eredés, itt született az áldást-hozó és romboló Tisza partján, itt töltekezett föl a gyermekkor sohasem halványuló élményeivel. Itt kapta művelődési igényének és művelődésének az alapjait, és elmondhatja József Attilával, hogy *anyám szájából édes volt az étel, apám szájából szép volt az igaz*. Innen indult az Élet rengetegébe, és most, ezen az ünnepi hangulatot árasztó, békességet sugárzó délutánon királyi gazdagon visszaérkezett. Rózsák és tövises szegélyezték az utat, melyet megtett hazulról hazáig, a szelíden szivárványzó csongrádi tájig, ahol a parti fűzek hajában fénylőbb a zöld, mint máshol, az öreg Tisza lágyabban mormol mint másutt...

Szoborra nőtt tanárai voltak: az élet békés idilljét dúdoló Szőnyi, a rajz pontosságát követelő Barcsay, és az akvarell nagymestere, Elekfy Jenő. Pap Piroška művész-szeme mást és többet látott meg, mint mi, hétköznapi emberek, ezért hát alkotni akart, vásznakra menteni látomásait, melyek őbenne fogantak meg, és ő dajkálta őket világra.

Rostáné Pap Piroška életútján sajátos kettősség húzódik végig. A családjában szeretve vállalt kötelességei, és az alkotás önként vállalt édes terhe. Az egyik is ki tudja tölteni az eliramló éveket, de mindkettőnek eleget tenni, erőn fölüli vállalás. Neki sikerült...

Amikor a konokul ballagó időben bő két évtizeddel később, 1989-ben a szegedi tudományegyetem aulájában megrendezte rangos kiállítását, a kritika lábhoz tette a fegyvert, és kivételes ritkasággal hajtotta meg előtte az elismerés zászlaját, mondván, hogy *numen adest*, Pap Piroskát az elsők közé emelték szívéből sarjadt alkotásai. 1993 novemberében pedig a szegedi Móra Ferenc Múzeum engedte át képtárát a művész nagy kiállítása számára...

Pap Piroška képein a legfontosabb az alkotás bentről sugárzó öröme, és továbbítása a néha oly távol lévő emberi szívekhez.

Ő a színek nagy varázslója, játékos egymásnak feszítője meg fegyelmező összebékítője, és csillogjon bár az ezerszínű kolorit akármilyen dús pompával, művein mégis egyik meghatározó elem az alkotás egysége ha tetszik, a tónusegység.

Az akvarell-festés is végigkísérte az életét. Vajon ki tudta-e vonni magát a főiskolán bárki is Elekfy tanár úr hatása alól? Ha pedig küszködött az idővel, mi máshoz fordulhatott volna, mint a könnyű kézzel, gyorsan elkészíthető vízfestéshez? Élvezte frissességüket, hogy lám,

Pap Piroška: Ártér (tusrajz)

egy szál törekeny ecsettel is bilincsbe lehet verni az illanó látványt.... Tagja a Magyar Vízfestők Társaságának, áttetsző akvarelljei nem csak idehaza, de a gránicon túli kiállítóhelyeken is megbecsülést szereznek a nevének.

Az igazi alkotó előbb-utóbb eljut odáig, hogy a kép készítése, a képfelület alakítása során újabb területet hódít meg. Magát a faktúrát. És ekkor az olajkép faktúrája előlép a szín, a forma, a szerkesztés és megannyi képösszetevő mellé újabb képelemnek, azzal, hogy elkészítése Pap Piroskának művészi izgalmat jelent, nekünk nézőknek pedig esztétikai élményt nyújt. Jó példa erre ezen a vidéken a honi piktúra állócsillaga, Koszta József, és a művész új honában a néhai szegedi mester, Dinnyés Ferenc, igaz, ők a faktúra hatásával az expresszív végletekig éltek. És most, amikor majd lassú léptekkel, meg-megállva körbejárnak Pap Piroška csillámvető álmai előtt, mindannyian érezni fogják a Szép felénk sugárzó üzenetét, mely megnyugodni nem tudó világunkban békét és szeretetet áraszt.

Apró Ferenc